

[Stein.]

Det oprindelige Forslag gik ud paa at opkræve en Krigskonjunkturskat af alle Merindtægter paa over 10 000 Kr. Dette Beløb er under Forhandlingerne i det andet høje Ting nedsat til 5000 Kr., hvilket er en væsentlig Forbedring. I det hele taget vil der kunne anføres mange gode Grunde for en ekstra Beskatning af Krigsgevinster, men Spørgsmaalet er jo: Hvad er Krigsgevinst, og hvorledes rammer man den? Den højtærede Finansminister var i sin Fremsættelsestale i høj Grad inde paa dette. I sin Fremsættelsestale i det andet høje Ting udtalte Finansministeren, at Skatteydere, der har været skatteansat i Førkrigsperioden, vil komme til at svare saavel Merindtægtsforhøjelse af den ordinære Indkomstskat som Krigskonjunkturskat, naar Merindtægten er forøget ved Krigsfortjeneste, men ogsaa kun i saa Fald. Saaledes lød Ordene, og det var jo Ord, der lod sig høre, men naar Finansministeren lidt senere understregede, hvad der allerede er udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det ikke er muligt at angive noget paalideligt Kriterium for, hvad der er Krigsfortjeneste, har man jo lidt vanskeligt ved at fatte hvorledes en saa logisk Hjerne som den højtærede Finansministers kan bringe de to Ting til at rime. Naar det er saaledes, bliver Beskatningens Karakter af Krigskonjunkturskat i nogen Grad illusorisk. Den højtærede Finansminister konkluderede da ogsaa derhen, at praktisk taget al Merfortjeneste er at regne for Krigsfortjeneste, medmindre det modsatte dokumenteres af den skattepligtige. Det vil praktisk taget sige, at Krigskonjunkturskatten reduceres til at blive en almindelig Merindkomstskat ved Siden af den allerede eksisterende Skat paa Merindkomst, og man har altsaa derved ganske opgivet det, der skulde være denne Lovs særlige *raison d'être*: at ramme netop de konjunkturskabte Indtægter. At man alligevel rammer dem til en vis Grad, er en Ting for sig, men den rent principielle Begrundelse for denne Skat er man kommet væk fra. Under disse Omstændigheder vilde det have været nok saa rimeligt, om den nu foreslaaede Merindkomstskat var blevet indarbejdet i den allerede bestaaende, og hvis Tidspunktet skulde berede tekniske Vanskeligheder derfor, kunde man jo spørge, om det ikke vilde have været bedre, at man havde stillet denne Del af Ordningen i Bero til næste Skatteaar.

Foruden den saakaldte Krigskonjunkturskat foreslaas det at etablere en tvungen, eller som det siges i det foreliggende Lovfor-

slag, en bunden Opsparing, der i det oprindelige Forslag var paalagt al skattepligtig Indkomst paa mindst 10 000 Kr. Der er rettet adskillige Indvendinger mod denne Opsparingspligt, som i den oprindelige Skikkelse ramte en Række faste Indkomster, hvis Budgetter paa Forhaand ligger meget stramt. Under Behandlingen i det andet høje Ting er ogsaa dette Forslag undergaaet væsentlige Forandringer, hvorefter Opsparingspligten paalægges Ikke-Forsørgere med en Indkomst paa mindst 7 000 Kr., medens Forsørgere først kommer i Betragtning, naar de kommer op paa en Indkomst paa 12 000 Kr. Samtidig gives der en Række Lempelser for Personer, der er bebyrdet med særlige Forpligtelser, men det er dog, som Ministeren ogsaa var inde paa, stadig ikke anderledes, end at man rammer en Række Normalindkomster eller, om man vil, faste Indkomster meget føleligt, uden at man opnaar den Binding af Købeevnen, som er Formaålet. Det, der tilstræbes, er jo nemlig en virkelig Opsparing og ikke blot en Flytning fra en Konto til en anden, og dér vil man, som Ministeren ogsaa var klar over, komme til at staa over for en Række vanskelige Tilfælde. Hvorledes vil den højtærede Finansminister stille sig, f. Eks. hvor Opsparingen kun kan effektueres ved Optagelse af Laan eller ved Salg af Formueværdier? I saadanne Tilfælde vil Formaålet ganske forflygtiges, og den højtærede Finansminister vil da vist indrømme, at man vil komme helt ud i det paradokse, hvis en Person for at opfylde Lovens Bud om Opsparing skal nødes til at sælge Aktier med den Virkning, at hans skattepligtige Indkomst og dermed hans Skattebetaling forøges som Følge af den i mange Maader uheldige Ligningsbestemmelse vedrørende Provenuet ved Salg af Aktier.

Baade for den saakaldte Krigskonjunkturskat og for den bundne Opsparing maa man desuden tage i Betragtning, at hele dette Komplex af Beskatningslove er fremsat den 28. Maj, altsaa to Maaneder efter det nye Skatteaars Begyndelse, paa et Tidspunkt, hvor Folk med faste Indtægter i fuldkommen Tryghed har kunnet fordele og disponere over deres Indtægter for det løbende Aar. Der er her Tale om en Lovgivning med tilbagevirkende Kraft, et Princip, som man dog i Almindelighed maa fordømme, og som i alle Tilfælde kun vil kunne retfærdiggøres under særlige Forhold. En saadan særlig Begrundelse kunde man maa-ske have søgt i, at man lagde ud efter de virkelige Krigsindtægter, og jeg tror, at